

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

ЦЕНТР СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ



**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ:
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

(матеріали III Міжнародної науково-методичної конференції)

27-28 лютого 2020 р.

ОДЕСА ОНЕУ 2020

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Особистісно-орієнтований підхід до навчання студентів, який сьогодні реалізується закладами вищої освіти, має за мету підготовку високоосвічених фахівців, здатних до самовдосконалення і самореалізації, готових здобувати і застосовувати на практиці знання, приймати креативні і нестандартні рішення. Однією з форм навчання, яка сприяє формуванню та прояву їх індивідуальності, життєвого самовизначення, розвитку талантів та розумових здібностей є використання дистанційної форми навчання із залученням інтернет-ресурсів. Вона з'явилася у другій половині 90-х років минулого століття та була одним з видів інновацій в організації професійної освіти. Завдяки впровадженню дистанційного навчання досягається:

- ✓ постійна актуалізація навчального матеріалу з мінімальними витратами;
- ✓ можливість урізноманітнити форми, види, методи надання завдань з використанням сучасних комп'ютерних технологій;
- ✓ відсутність прив'язки до місця і часу опанування матеріалу та виконання завдання;
- ✓ залучення до навчання великого масиву навчального та іншого матеріалу за певною тематикою;
- ✓ вирішення проблеми професійного навчання студентів «третього віку»;
- ✓ індивідуалізація навчання;
- ✓ оперативний зворотній зв'язок на відстані між учнем та викладачем.

Однією з форм реалізації переваг дистанційної форми навчання в Одеському національному економічному університеті є застосування у

навчальному процесі безоплатної системи електронного навчання Moodle (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment – модульне об'єктно-орієнтоване динамічне навчальне середовище). Головне в Moodle – це підготовка матеріалу лекції, можливий електронний варіант якої містить текст, відео, картинки, музику, презентації, тести, діалогові тренажери, скрінкасти. Застосування такого широкого кола комп'ютерних технологій та ресурсів дозволяє створювати гнучку траєкторію навчання.

Але ж поряд з перевагами, застосування дистанційної форми навчання має й певні проблемні аспекти. Основною проблемою, на наш погляд, є контроль одержаних студентом знань, тобто відсутність можливості достовірно визначити, чи пройшов студент форму контролю самостійно або використовував досвід іншої людини.

Та форма подання матеріалу, яка використовується при очній формі навчання, зовсім не придатна для дистанційної форми. Недостатня інтерактивність сучасних курсів дистанційного навчання вимагає спеціально розроблене програмне забезпечення, яке б містило не тільки лекційний, тестовий матеріал та презентації, що превалює зараз при дистанційному навчанні, але й можливість проведення дискусій, рольових та ділових ігор проблемної спрямованості тощо. Тобто різко зростають вимоги до якості навчально-методичних матеріалів, які використовуються при дистанційному навчанні.

Все це вимагає знань, кваліфікації фахівця, який розробляє курс навчання, спеціальної та досить серйозної підготовки. Викладач очного навчання не готовий до такої системи ведення навчального процесу. Висока трудомісткість розробки курсів дистанційного навчання диктує необхідність тісної співпраці викладача з фахівцями з програмного забезпечення, володіння не тільки знаннями зі свого предмету, а й особливостями інформаційних і педагогічних технологій.

Але ж в сучасних умовах педагога не можна замінити комп'ютерами і новими інформаційними технологіями, а лише доцільно змінити його роль у навчальному процесі. Підсумковий контроль курсу повинен здійснюватися при особистому контакті викладача і студента.